

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, József tér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Jolicoeur, Belamour, Nyíri Józsa.

A legerősebb fő Magyarországon, a mennyiben ránézve nincsen „hirtelen emelkedés“.

Igazi Józsa, a mennyiben olyanokat mond, hogy bámultában megáll a nap s szavától leomlanak a falak — a pártok közt, melyek unisono hűledeznek és dűledeznek beszédeitől.

Pedig okos ember, mint ismerősei mondják, csak hogy az a bogara van, hogy nem akarván elmondani, a mit mások mondanak, mindig olyanokat mond, a mit mások nem mondanának.

Igy támadt az ő legujabb elmélete, hogy kormánykrízis csak akkor van, ha a miniszterek pártot cserélnek.

Más ilyen beszédek után hihetőleg a kormány sem iszonyodnék olyforma partialis krízistől, hogy kieserélné például Nyírit Ghiczy Kálmánért, a ki ugy is kicsiben mult, hogy megkapta azt a telegramot, a mely Bécsbe hívta volna, s a ki egyáltalán ugy ül ott Tisza mellett, mintha kieserélték volna.

Egyébiránt e dictio zárt ülésben mondatott el, a mi bizonyítja, hogy hősünk nem közönséges szónok, s ha nem számít a parterreben, legalább nem számít a karzatra.

A mi nem-parlamentaris oldalait illeti, derék ember és elég eszes, úgy hogy nem sajnálható eléggé, hogy egész életét nem a polgári foglalkozás zárt üléseire szánta, hanem kilépett a nyilvános élet karzatos termébe, a hol soha sem bocsátják meg, ha valaki hajtogatja magát, mielőtt tapsoltak volna.

Ha nem volt elég közkedvességű ügyvédnek lennie, érte volna be azzal, hogy osztálytanácsos lett a közlekedési miniszteriumban.

Ha nem volt elég ez sem, érte volna be azzal, hogy félreismerték, különben nem neveztek volna ki osztálytanácsosnak, — hanem legalább is államtitkárnak.

Ha az sem volt elég, érte volna be, hogy képviselőnek választották, s hallgatta volna meg mások beszédeit.

Mert az ő arcza sokat mond és ez az ő szerencsétlensége. Szellendús szeme csak úgy szik-

rázza a lappangó elmésséget és sardonikus mosolya állandó separatum votum minden kimondott nézet ellen. Aristoteles legyen meg Voltaire, a ki aztán félig is megfelelően azon várakozásoknak, melyeket az ily nagy kifejezésű physiognomia fölkelt. Ha neki volnék, már óvatosságból is a következő circulárét közölném a lapokban: „Tudomásomra esvén, hogy a városban egy elegans külsejű egyén jár, a ki a név és egyéb rokonság leple alatt czélzatos lakonismussal és sokat sejtető szemhunyorításokkal váltókat állit ki az én elmésségemre, szükségesnek látom kijelenteni, hogy sem szándékom, sem erőm, e kötelezettségeket beváltani s hogy az illető, kit egyébiránt senki sem becsül nagyobbra mint én, egyáltalán nincs helyesen informálva az én szellemi tőkém valódi állapotáról. Finom üdvözlettel Ny. J.“

Erős gyanum van rá, hogy ő is azok közé tartozik, a kik, mielőtt látogatóba mennek vagy látogatót várnak: toilette d'esprit csinálnak.

Midőn én találkozám vele, mindig pongyolában volt.

Azon férfiak, kik ismerik, azt mondják, hogy ha nő volna: azonnal belészeretnének. A nők meg azt mondják, ha férfiak volnának, elvonnék Józsat.

Csak egyet sajnál, hogy a Duna nem Köln mellett foly el. Így mindennap kölni vízben fürdhetnék meg.

Különben ő élő reclame Barry du Barry revalescièreje, Hoff malz-extractusa és Gombos életitala mellett. Régi baráti kötelékek fűzik Török Józsefhez, a patikushoz.

Mindamellett öszülni kezd. Ajkszakálában ott fehérlik három ősz hajszál már huszonöt év óta.

B. J.

Hangversenyben.

Ábrahámffy. No, hogy tetszette magának az A-moll-sonate a Beethoventól?

Izsákffy. Phü! Hát nem tud maga azt a madjar közmondás, hogy: Ámol ist kámol?

Huszar definicio.

Ha már cigányoknak mondták a csehek Andrásyt — jó. Acceptáljuk. De csak így hogy

Először jön Andrásy.

Azután jön egy határ rongyos eszima.

Azután jó megint egy nagy semmi.

És csak ezután jön a cseh muzsikus, ha addig nem ütött bele a menydörgős ménkü.

Theatralia.

Miután a nemzeti s udvari színház újabb időben olyanforma színlapokat ad ki, hogy „az igazgatóságnak sikerülvén megnyerni Benza Idát néhány vendégjátékra“ s Mirelli Gemma vendég-énekére is azzal gyűjt közönséget, hogy zárjel közt elárulja, hogy az nem más, mint Macsinszky hercegnő. Van reményünk, hogy legközelebb a következő színlapi fogásokkal találkozunk.

I.

Előleges hirdetés.

Szentkopárdi Géza, az utánozzhatlan segédinas

(Rosenstingel Leopold)

első fellépteül sat.

(A t. vendég-művész tulajdonképeni származását regényes homály fedi; azonban szemtanúk állítják, hogy három negyed évvel születése előtt egy oláh vajda utazott keresztül szülő-faluján.)

II.

Holnap adatik:

A halva született nagymama.

Vigjáték 3 fölvonásban. Sz. E. gróftól.

Miután az igazgatóság semmi áldozatot nem kimélt, hogy e nagyhirű darabot megszerezze s azt a t. cz. közönség és a magas kaszinó igényeihez képest kiállítsa, tekintettel a társulat nagy szükségére és az érlelmi szerek rendkívüli drágaságára, remélni bátorodik, hogy a t. cz. közönség számos látogatásban részesítendő.

III.

Holnapután:

Jókainé első föllépte.

(A művésznő, ki azon hazafias áldozatra szánta magát, hogy deszkáinkon föllépjen, azon híres Laborfalvi Róza, ki nem rég a világot betöltötte hírével, egyszersmind neje egy híres regényírónknak; az igazgató hálát mond az Istennek, hogy ez eseményt megérte, s kéri a közönséget, hogy bali toilletben jelenjen meg. A pénztárnál a vendég-színész nő életnagyságu biografiája és terjedelmes arcképe 10 krért kapható. Ugyanott tudakolható, hol lehet szép butort venni.

stb. stb.

Sanyi. Ni csak, mit olvasok ebben az ujságban: „Nincs többé vörös orr! Hogy a villanyosság még mire nem alkalmas, ezt egy párisi orvos, dr. Bernier bizonyítá be legujabban. E nemes szívü emberbarát ugyanis, a villanyos szikrákat azon orrok halványítására használja, melyek birtokosaik folytonos borélvezése által állandó rózsaszínt vettek föl. Minapában is egy előkelő urhölgy teintjének arisztokratikus összhangját állította ismét helyre, liljomókat ültetvén oda, hol dus rózsabokor kezdé már hajtani számos bimbait. Az eset nem csak az orvosi, hanem az ivőkörökben is méltó feltűnést okoz s a csoda-orvos helyesen fog tenni, ha electricus gyógmódját megkísérli Magyarhonban is.“ Nos, mit mondasz erre, a nyüstyt!

Están. Hogy annak a francia svindlérnek ábrázatjáról lerántsam a maszkát, lemondok egy időre a magyarátiról és élni fogok azokkal a magasztalt villányi csöppekkel.

Están. Hogy annak a francia svindlérnek ábrázatjáról lerántsam a maszkát, lemondok egy időre a magyarátiról és élni fogok azokkal a magasztalt villányi csöppekkel.

Sanyi. Szikrák azok, nászuram.

Están. Ej mit! Akár egy szikra bor, akár egy csöpp bor — egy fene. Szikra vagy csöpp, a z a magyar nyelvén mindegy.

A „Budapesti Közlöny“ csodabogaraiból.

1.

Ön kitünő szolgálatokat tett s Bécsben egészen helyén volt; azért tehát — menjen Londonba.

2.

Ön Magyarország érdekében üdvösen működött, ön Pesten elemében volt; azért tehát — menjen Bécsbe.

Beust albumába.

A rosszabb, ami nyomodba lép, az egyetlen jó, ami benned van.

Rieger.

Történelmi reminiscencia.

Beust épen azon évben lett minister, midőn Andrást in effigie felfüggesztették. De Andrást emberséges volt. O Beustot levágtá.

APRÓ HIREK.

* **Macinszky** hercegasszony a lapokban tiltakozik azon hamis hírek ellen, melyek énekéről terjesztettek.

*

§§ **Helyreigazítás.** A fentebbi hirt kérjük egy olvasni, hogy Macinszky hamis hercegasszony tiltakozik a lapokban azon hírek ellen, melyek énekéről terjesztettek.

*

†† **Hibaigazítás.** A fentebbi közlemény egy olvasandó, hogy Macinszky hercegasszony tiltakozik azon hírek ellen, melyek a lapokban az ő hamis énekéről terjesztettek.

*

× **Patay** bátyánk minap kijelenté a házban, hogy ő senkinek sem fog itt ülni 3 óráig, mire Degré azt mondá, hogy Pataynak igaza van, mert 3 óra után a vendéglőkben nincs mit enni. — Ez indokolással szemben Patay bátyánk érdekében fölhatalmazva érezzük magunkat kijelenteni, hogy az egyáltalán nem fejezi ki az ő indító okait, mert ország világ tudja, hogy ő az ételnek nem rendelné alá az — országos érdekeket. Mert nem úgy áll, hogy egyél és dolgozzál, hanem így áll: dolgozzál és egyél.

*

< **Talján Náci** reméli, hogy Deák, ámbár fősvény embernek mondják, elő fog fizetni a „Magyar Újságra.“ A kérdés csak az, hogy kik mondják fősvénynek Deák Ferenczet. Ha azok, a kik a „Giardinettót“ elmésnek mondják, — t. i. Talján Náci s Helfy Ignác — akkor mystifikáció van a dologban, mert ugyanezen urak hazudták a mult héten azt, hogy Deák Ferencz nem fog többé a házban megjelenni.

*

▷ **Egyébiránt** Talján Náci reménye még is alapos lehet, mert Deák mindig szokott valamit adni a koldusoknak, kivált ha elmebetegek is.

*

÷ **Sajtóhiba.** Általános föltűnést okozott, hogy a „Magyar Újság“ minap ily czim alatt: **„HÁROM SAJTÓHIBA KOSUTH LEVELEIBEN“** vezércikk gyanánt adta ki saját sajtóhibáit. A közönség reméli, hogy Helfy ur következetes fog maradni ezen eljáráshoz és a maga cikkeiből ezentul csak is a sajtóhibákat fogja kiadni; mert eddigelé csak ezekben nyilatkozott némi értelem.

*

— **Tógyi Tityi** olasz leveleket ír a turini udvartól. E levelekből Kossuth tisztelői azon megnyugtató

meggyőződést merithetik, hogy Kossuth nincs a kormányzói czimre szorítva, mert legalább addig, a mig Tógyi van, van titulus is, meg vitulus.

*

○ **Ujévtől fogva** az „Itt“ megnagyobbított alakban fog megjelenni. Azért nem fért a bőrébe?

*

☉ **A „Gyorsposta“** m. heti számában olvassuk: „A két balpárt közt az a különbség áll fönn, ami a tigris és majom közt.“ Örömmel constatáljuk e vezeklő önismertet.

*

○ **Beust** gróf cabinetje néhány tisztviselőjének, kiknek egészsége szintén megrendült, bucsu fejében nagy ebédet adott.

*

□ **Beust** gróf, midőn a „Wiener Zeitungban“ olvasta Andrásy és Lónyay kineveztetését, így kiáltott föl: „Die Herren Grafen hätten somit ihre Entlassung angetreten!“

*

+ **A munkás-mozgalom** dologtalan vezetői folyamodtak a belügyministeriumhoz, engedtessek meg nekik nevéket proletariusból, petroletáriusra változtatni.

*

> **Árva Miska** Bergheer bűvészt arra kérte, hogy lapjába idézzen szellemet. Bergheer azt válaszolta, hogy ő nem charlatan.

*

= **Árva Miska** erre elment Carré czirkusmesterhez és kölesön kérte tőle az elmés szamarat. Carré azt mondá neki, hogy hát minek? Hisz az ő szamara olyan számár, a ki nem szokott írni.

*

△ **Árva Miska** gunyolódván Molnár Antalón, a ki baloldali lap munkatársából lett deákpárti képviselő, nem látszik érteni azt, hogy mikép lehet baloldali ember jobboldalivá. — Egyszerűen úgy, ha rájut azon meggyőződésre, melyet Tóth Kálmán elvesztett, mikor jobboldaliból baloldalivá lett.

*

| **Árva Miska** azon elméssége folytán, hogy Szalay Zsiga váltóhamisítót majd elfogták volna, csak lett volna baloldali, — Ráday László gróf tiltakozást szándékosz kiadni ezen alattomos megtámadás ellen, mely kétségbe vonja az ő baloldali meggyőződését.

A mint eszik a fogoly.

(Beküldetett.)

(„Giardinetto.“) Ha van dolog, a melyre nézve Magyarországon minden párt egyetért, akkor az nem lehet más, mint azon meggyőződés, hogy széles e hazában a legízletlenebb humorista Tallján Náczi, a „Magyar Ujság“ „giardinettó“-inak írója. Mióta e gyászos enyelgés első termékei világot láttak, az emberek hiába török rajta fejüket, hogy mily végzetes ámitás hitette el az emberek legártatlanabbikával, hogy ő csipősségre van teremtve. Megnyugvást a szegyenkező baloldal s az áruló jobboldal csak abban talált, hogy valamint vannak emberek, kik, mint Helfy Ignác, akkor legkómikusabbak, mikor legkomolyabbak törekednek lenni: ugy kell létezniök olyanoknak is, kik, mint Tallján Náczi, a nyilvános könyörületre hatnak, mikor nevetetni kívánnak. A „giardinettók“, melyeket Tallján Náczi árul, olyanforma déli gyümölcsök, a melyekkel egy szegény kezdő kucséber ámitja a világot, a ki maga sem tehet róla, hogy mesterségéből nem tud egyebet azon egy dolognál, hogy az ő áruját éretlen állapotban kell importálni Olaszországból. Ezen egy kvalifikáczió kivül Tallján Náczi a kucséberék még azon közös tulajdonával bir, hogy szintén nem tud magyarul, s

hogy szereti fölkeresni azon embereket, a kik — számot tésznek. Legujabban Deák Ferenczbe kötött bele, először mint Helfy Ignác, s mikor ezzel felsült, Tallján Náczi gyászos képében — mind oly dolog, mely szóra sem érdemes, ha belől marad azon mosolygó mélakór határain, melynek csöndes birodalmában Tallján Náczi korlátlan kucséber. De ha komoly ügyről van szó, tán szabad Helfy urat figyelmeztetni, hogy Tallján Náczi korlátlansága megszűnik ott, hol Helfy urat, mint szerkesztőt, korlátozzák az igazság és illem törvényei. E korlátolt minőségében pedig Helfy ur tán mégis meg fogja engedni azt, hogy egy közlött valótlanágért, melyet azonfelül mások czáfalata ellenére határozottan fenntartott az összes jobboldali sajtó, nem azzal teszünk eleget a sértett igazságnak, hogy egyet rúgunk egy köztiszteletű férfiun különösen, s a szép magyar nyelven általában. Helfy ur mint tényt közölte, hogy Deák Ferencz nem betegsége miatt, hanem politikai okokból marad távol a törvényhozás terméből, s hogy az uj országgyűlésbe nem is szándékszik magát megválasztatni. Erre jobboldali lapok — bizonyára nem a levegőből kapkodva a választ — czáfolattal feleltek. A „Magyar Ujság“ fenntartja állítását. Másnap Deák Ferencz megjelen a házban és ezzel fölkelte Tallján Náczi rettenetes humorát. Náczi gunyolja Deákat, hogy pártja

A kik eszik a foglyot.

Éljennel fogadta a teremben, s e „terembeni spectaculumra“ megfoghatatlan elmésségével megjegyzi, hogy abban Deák megint a „bölc“ szerepében lépett föl. Igaz, hogy a bölcseségnek az egész jelenetnek annyi köze van, mint Talján Náczi az elmésséghez; hanem a humor nem logika, a mit Talján Náczi úgy fordít le magának, hogy a mi nem logika, az humor. Hihetőleg ebből a tanból merít aztán jogot arra, hogy Deákot, kitől soha kérő üres kézzel nem távozott, ez alkalomból fősvénynek nevezze, mondván: „Ez egész históriából a tanulság az, hogy ámbár Deákot fősvény embernek mondják, bizony reményem, hogy most a „Magyar Ujság“ előfizetői sorába lépend, mert hisz egyedül ő (értse a „Magyar Ujság) neki köszönheti, hogy pártja újból megemlékezett róla (?) s újból a „bölc“ szerepében lépteté fel — per mops.“ — Helfy Náczi logikája itt orgiát ül Talján Ignác humorával s a leszúrt áldozat a józan ész. A históriából szerinte a tanulság az, hogy ő reménylhet; azonfölül pedig, a „Magyar Ujság“ lévén bevallott oka a tüntetésnek, a „per mops“ fölléptetésnek nyilvánuló értelme az, hogy a „Magyar Ujság“ a mops. Válgék egészségére — előfizetőinek, a kik közé, hogy eddig nem tartozik, nem utolsó bizonyítvány Deák Ferencz bölcsesége mellett.

Chauvinismus.

Angol. — Rule Britannia! Mi vagyunk a tengerek ura!

Francia. — Vive la France! Mi mindamellert is a grande nation vagyunk!

Magyar. — Hiába, a magyar csak magyar. Oroszlánok vagyunk!

Német. — Uraim, önök nagyon hetykékednek. A német volna az első nemzet a világon, ha egy nagy hibája nem volna.

Angol, —

Francia — } Melyik az?

Magyar — }

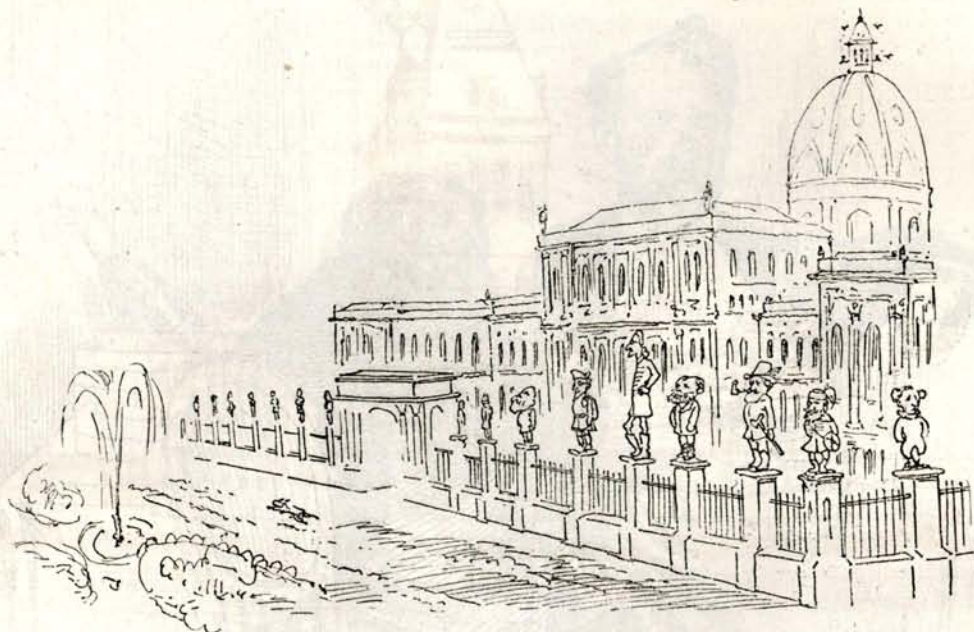
Német. — Hogy olyan nagyon szerények vagyunk.

BERLINBEN

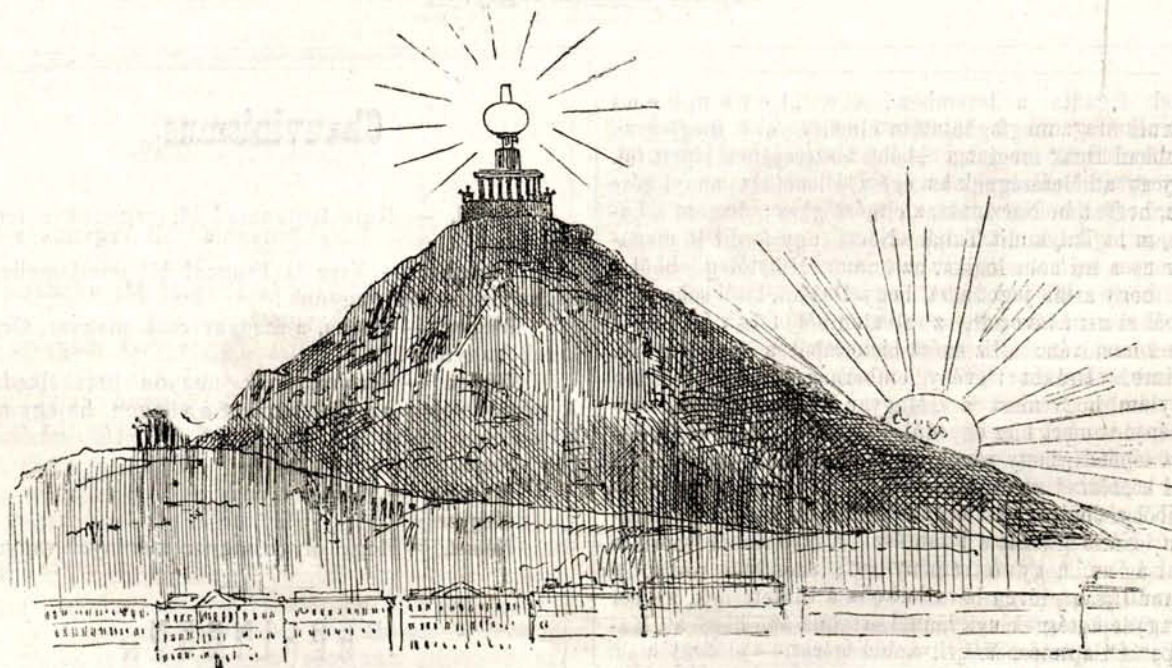
nagyban dühöng a liberalismus himlője. Segedelmet csak a revarzinációtól reménylenek.

A jövő Budapestje.

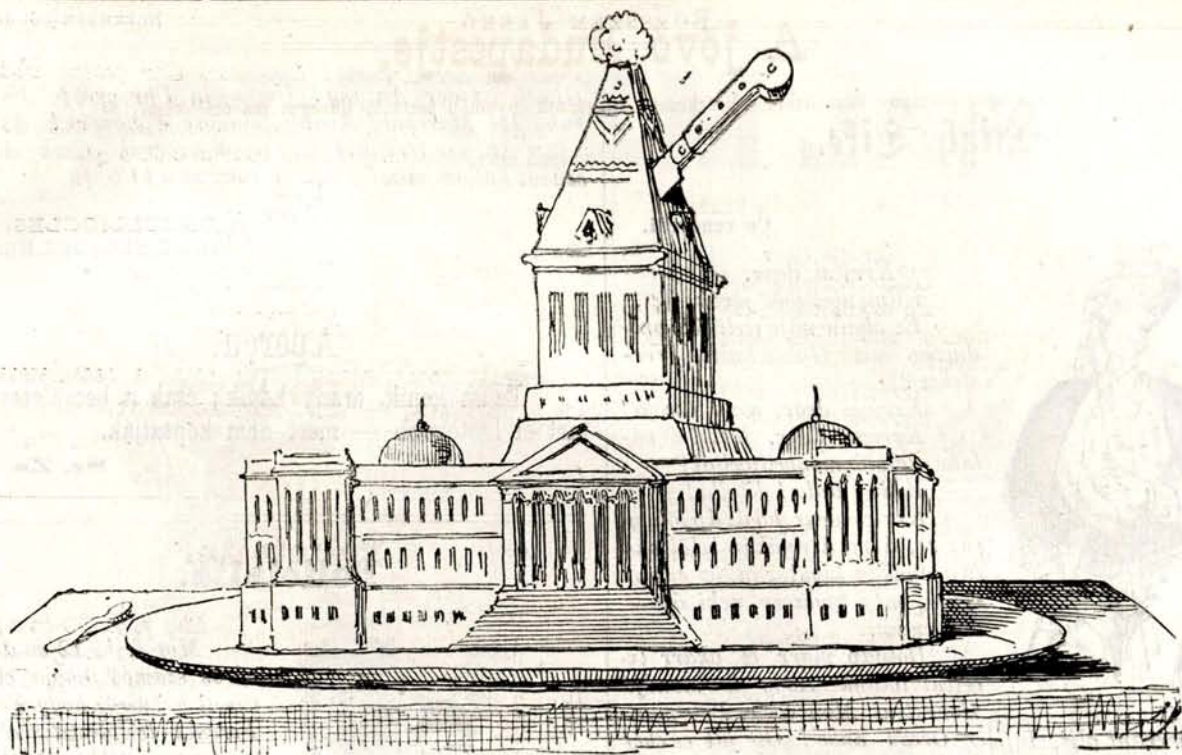
— A magos kormány fölszólítására beérkezett tervrajzok nyomán termelt hűséges másolatokban. —

Országház a Dunaparton. 1848-ban a frankfurti Pál-templomban szónokolt az első reichsrath. A tervező genialitása fölkapta az eszmét, és a bedőlt Lipót-kúpot föltámasztja romjaiból s a homloképület hátuljához ragasztja azt. Szerencsés ötlet a campanellát galambdúcznak szálni, ékesszóló kifejezést nyervén azon hazafias óhajtás, hogy a honatyákat szállná meg a szentlélek. A rácozat oszlopai legalkalmasabb piedestáljai a hazai kitünőségeknek.

Pantheon a Gellérten. Semper altius! Igazán, csak Semperhez méltó gondolat. Költészet és célirányosság. A nap irigyen nézi az új vetélytársat.

Ministeri palota. A legszebb tragant-architektura, mely Kugler H. derék hazai czukrászunk jeles műtermeiből eddigelé került. Mig a tatár kupola (biscuit, hegyén habbal) a kormányférfiak terhes gondjait ábrázolja: a homlokzat és a szárnyazat (eibischeig, pörkölt mandolával) Tisza Lajos ur szerénységét tünteti szemünkbe, melynél fogva az istállókat nem az első emeleten, hanem az első emelet alatt kívánja igénytelenül alkalmaztatni.

Kioszk az Erzsébet téren. Egy férfiú, ki hazai építészeink sorában még nem foglalja el azon fokot, mely kitűnő művei után őt már régen megillette volna, mutatja be magát e kaczer kis remekében. Bravo, Herr von Brunner!

(Folytatása a jövő számban.)

High Life.

Ce vendredi.

Krricsi dear,
Ullmonbelliből jövők.
Ez olyan náje welt-féle pro-
ductio mit Goldschnitt. Ver-
stehst?

Krricsi dear, sono fuccio!
*Krricsi dear, láttal-é vá-
láhá dälölö monbellibellát?*
Belli! bella! libella!

*Krricsi dear, há az á gyöngy-
füzér, á mi á nyákán belül ván
és a nyákán kívül ván, az enyim
volná, még egyszer neki aján-
dézoznám.*

Holnap márr el ákár lib-
bellni tölünk. Hogy is mondjá
Horratius Monococles? — mon-

belli gerrant alii, Infelix Orczy nube! Ott ült ce cher
Flicsi és ázok á chique sechszundsechzigerrek á hálánté-
kán zárnyákká lettek. Abbé Liszt fekete posztókez-
tyűjét fehérre tápsoltá és mellette á Haynald pírrjá
derrengett és Keglegantevics á szemébe lógó snekliket
félrre töltá, hogy jobbán láthássá a staccatikat. Quelle
frénésie! Quelle fréniaiserie! Irrhátnek rrólá egy egész
irrodálmát, monbelliteraturát.

Olvástád ázt á rregényt, mit á hirres inpressar-
rio és olasz irró Ullmanzoni terrjesztett rrólá áz es-
tély álátt? Hogy Monbelli Crémieuxnek á felesége —
volt s hogy Crémieux emiátt megórrült. Krricsi, én is
szivesen megórrülnek.

Áh, ecco Sivori! Derrék, hogy kedvünkért meg-
magyárrítá nevét. Orreg apám még mint Cigaronit
ismerte, de ázért már ákkorr is a legrrágyogóbb sivo-
riációkát játszá Lucia fölött.

Á hol Sivori hegedül, ott Nicotini nem
énekelhet messze. Ismerrem Homburrgból, hol mint crou-
pier kápárrtá be ázt á sok ezüstöt, mely most torrká-
ból cseng. Pas mal, by roulette! Olyán vékony, finom
hangjá van, hogy á Normából á castrata divát is el-
énekelhetné. Allez!

Csákugy szákád rránk a staggione, és nektek,
kik á vádászátrról márr be-beszállinkóztok, Flicsivel
csináltunk egy kis heczet á Mácskinszky Prünellivel.
Há jól enlékszem, láttám márr egyszer á czibáki vá-
sárron; de ott csák mint riesenuccib mutogatá magát.
De má énekelni is fog. Elvirábán nágyon spászig
lesz. On pouffera de rire. Na ja, 's musz á hecz ge-
ben! Ez most á mi egyetlen sportunk. Mirre is váló
ez á színház egyébrre? Flicsinek sikerrült öt megnyerni.
Ó oly meanyerrő! Entrez mesdames et messieurs, s'il
vous plait! 1. Eine ausgewachsene kaukasische Primadonna!

Gleich ist der Anfang! Um neun Uhr grosze Fütte-
rung bei Marchal! Avanti, signore e signori!

Áh, én irrefálok és szívem szorru. Csak áz ő
szávat hálloim mindig s ez á voce m o l t o fa.

Your

MONBELLIOCLES.

Aperçu.

Ezüst kopik, arany kopik; csak a becsületesség
tart el legtovább — mert nem koptatják.

Sz. Zs.

Polioialia.

Mig f. h. 12-én a fő-
város számos lakója eltá-
vozott hazulról, hogy Toldy
Ferencz leleplezetésén jel-
len legyen: több gazdátlan
rimkovács élt az alkalom-
mal, hogy az ujságban ki-
nyomatva, ennek örve alatt
Toldyt ünneplő költemé-
nyeikkel az illetők lakásába
csempésztesék magukat s
hogy a hazatérő, mitsem

gyanakvó lakosok által magukat elolvastassák. Nehá-
nyan ellenszegültek az orv-költeményeknek, védelmeztek
magukat ellenök és egyeseknek sikerült is az illető la-
pokot eldobni. Sokan azonban fölötte érzékeny verseséget
szenvedtek. A tetteseket üldözöbe vették, de a legszor-
gosabb kutatás mellett sem sikerült fölfedezni bennük
a talentumot.

CSODABOGARAK.

Egy berlini lap szerkesztőségi rovatában a következő üze-
net olvasható: „Hlm. N. A n d r a s s y wird A n d r a j ü (sic!)
ausgesprochen, aber er bleibt Ungar, auch wen Sie ihn deutsch
aussprechen.“ (Aláírjuk! Szerk.)

*

A „M. Polg.“ legújabb számában egy távirat derekán
látjuk a következő szerk. megjegyzést: „Auersperg miniszte-
riumában Lasser belügyér, igazságügyér Glaser (is m e r e t l e n
név, talán h i b á s. Szerk.)“ Következik az egész min.-sorozat.
A híres Glaser jogtanár tehát, kit már régóta emlegetnek a je-
löltek sorában, a „M. P.“ szerkje előtt ismeretlen. Különben ugy
kell Glasernek. Ő sem ismeri Papp Miklóst.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)